

Téli erdő

Зима в лесу

Természetben szabadság
Nincs, bármily szabadon
Választja téli rabság
Béklyóit a vadon.

Tótágast áll a nyárfa,
Szégyelli szertehullt
Dús lombját, s meggyalázva
A dermedt földbe bújt.

Mint tűzvésztől kiűzött,
Perzselt ruhájú agg,
Úgy járja most az erdőt
Zord Kascsejként a fagy.

A tölgy – kaftánja tépett –
Halálra készen áll,
Mint Iván cár elébe
Kolicsov, a bojár.

Bíborpalástu, drága
Juharlomb, ég veled!
Keringenek leszállva
Elrongyolt levelek,

S parázslík, míg avarrá
Nem hamvad, a levél...
Hogy volna ott szabadság,
Hol erdőt jár a tél?

(AZ [ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

oldal →